

5) Vai, ņemot vērā Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 59. pantu, TRIPS līgums par intelektuālā īpašuma aspektiem saistībā ar tirdzniecību (OV L 336, 1994. gada 23. novembris), kas noslēgts Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros un stājies spēkā 1996. gada 1. janvārī, un līdz ar to pēc 1993. gada Kopienų līguma (OV L 337) stāšanās spēkā, ir interpretējams tādējādi, ka, pretrunu starp līgumu noteikumiem gadījumā, tā tiesiskais regulējums vīnu homonīmu apzīmējumu jomā ir piemērojams 1993. gada Kopienų līguma vietā, ņemot vērā to, ka abu līgumu dalībnieki ir identiski.

6) Vai gadījumā, kad divi apzīmējumi vīniem, kas tiek ražoti divās valstīs, kas abas ir TRIPS dalībvalstis (gan ja homonīmi attiecas uz diviem ģeogrāfiskiem apzīmējumiem, kas tiek izmantoti abās TRIPS dalībvalstīs, gan ja viens attiecas uz dalībvalsts ģeogrāfisku apzīmējumu, bet identisks apzīmējums attiecas uz vīnu, kas tradicionāli tiek kultivēts citā dalībvalstī), līguma par Pasaules tirdzniecības organizācijas izveidošanu, kura ietilpst TRIPS līgums (OV L 336, 1994.g.), kas stājies spēkā 1996. gada 1. janvārī, Pielikuma 1 C II daļas 3. sadaļas 22.-24. pants ir interpretējams tādējādi, ka abi apzīmējumi var tikt lietoti nākotnē, ja attiecīgie ražotāji labticīgi tos ir lietojuši vismaz desmit gadus pirms 1994. gada 15. aprīļa (TRIPS līguma 24. panta 2. punkts) un katrs apzīmējums skaidri norāda uz valsti vai reģionu, vai aizsargātā vīna izcelsmes vietu, lai nemaldinātu patērētājus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 5. maija Arbeitsgericht Düsseldorf rīkojumu lietā Gül Demir pret Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited un Kötter Aviation Securitz GmbH & Co. KG

(Lieta C-233/04)

(2004/C 201/20)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 5. maija Arbeitsgericht Düsseldorf rīkojumu lietā Gül Demir pret Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited un Kötter Aviation Securitz GmbH & Co. KG un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 3. jūnijā.

Arbeitsgericht Düsseldorf lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai, izvērtējot, vai ir notikusi uzņēmējdarbības īpašumtiesību pāreja, saskaņā ar Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ 1. pantu- neatkarīgi no jautājuma par īpašuma tiesībām – jauna līguma noslēgšanas gadījumā, kopumā vērtējot, līdzekļu pāriešana no sākotnējā pakalpojuma sniedzēja uz jauno pakalpojuma sniedzēju paredz, ka līdzekļi tiek nodoti pakalpojuma sniedzēja neatkarīgai saimnieciskai lietošanai? Vai tiesību piešķiršana pakalpojuma sniedzējam noteikt veidu, kādā izmantot līdzekļus savās saimnieciskajās interesēs, ir galvenais kritērijs līdzekļu pārejas noteikšanai? Vai šajā sakarā ir nepieciešams noteikt, vai pakalpojuma sniegšanā pasūtītāja līdzekļi tiek izmantoti kā "objekts" vai kā "līdzeklis"?

2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbild apstiprinoši:

a) Vai līdzekļi netiek uzskatīti par iedalītiem neatkarīgai saimnieciskai lietošanai, ja pasūtītājs tos nodod pakalpojuma sniedzēja rīcībā tikai lietošanai, pasūtītājam pašam uzņemoties to apkopi, ieskaitot ar to saistītās izmaksas?

b) Vai tas, ka, pakalpojuma sniedzējs izmanto lidostas drošības pārbaudē pasūtītāja nodrošinātus vārtveida metāla detektorus, rokas metāla detektorus un rentģenoskopiskās ierīces, ir neatkarīga saimnieciska lietošana?

⁽¹⁾ OV L 82, 16. lpp.

Prasība pret Spānijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 4. jūnijā

(Lieta C-235/04)

(2004/C 201/21)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 4. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Spānijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv D. M. van Beek, un Gregorio Valero Jordana, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, neklasificējot skaitliski un lieluma ziņā vispiemērotākās teritorijas kā īpaši aizsargājamas teritorijas putniem, lai nodrošinātu visu 1. pielikumā uzskaitīto savvaļas putnu sugu un 1. pielikumā neuzskaitīto migrējošo putnu sugu aizsardzību, Spānijas Karaliste nav izpildījusi savus pienākumus, kas noteikti Padomes 1979. gada 2. aprīļa direktīvas 79/409/EEK⁽¹⁾ par savvaļas putnu aizsardzību 4. panta 1. un 2. punktā;
2. piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 79/409/EK 4. panta 1. un 2. punkts uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt šās direktīvas 1. pielikumā uzskaitīto sugu un regulāri sastopamo migrējošo sugu efektīvu aizsardzību, lai nodrošinātu izdzīvošanu un vairošanos to izplatības areālā. Šis pienākums attiecas kā minimums uz visu attiecīgo sugu, ņemot vērā to aizsardzības prasības, saglabāšanai vispiemērotāko teritoriju skaitu un lielumu. To, kas veido pietiekošu skaitu īpaši aizsargājamo teritoriju, nosaka, vadoties no sasniedzamā mērķa.

Dalībvalstīm ir zināma rīcības brīvība, nosakot teritorijas, kuras vislabāk atbilst Direktīvas 4. pantā uzskaitītajām prasībām, tomēr savu novērtējumu tām ir jābalsta tikai uz zinātniski ornitoloģiskiem kritērijiem. Spānijas gadījumā 1998. gadā Sociedad Española de Ornitología (Spānijas Ornitoloģijas biedrība) izstrādātais nozīmīgu putnu areālu (SPA) inventarizācijas saraksts (SEO / Birdlife Inventory 98) veido vislabāk dokumentēto un visprecīzāko pieejamo pamatu, lai noteiktu vispiemērotākās nozīmīgu sugu saglabāšanas teritorijas un sevišķi izdzīvošanas un vairošanās teritorijas. Šis inventarizācijas saraksts ir balstīts uz līdzsvarotiem ornitoloģiskiem kritērijiem, dodot iespēju norādīt, kuras vietas ir vispiemērotākās, lai nodrošinātu visu 1. pielikumā minēto sugu un citu migrējošo sugu saglabāšanu, un tas nosaka prioritārās teritorijas putnu saglabāšanai Spānijā.

Salīdzinot SEO / Birdlife Inventory 98 datus ar Spānijas Karalistes noteiktajām īpašās aizsardzības teritorijām visā Spānijas teritorijā un saskaņā ar vēl detalizētāku autonomo kopienu analīzi, var secināt, ka to teritoriju skaits un lielums, kas ir klasificētas kā īpaši aizsargājamas teritorijas, ir mazāks nekā to teritoriju skaits un lielums, uz kurām kā vispiemērotākajām 4. pantā norādīto putnu aizsardzības teritorijām norāda zinātniskiem pierādījumi.

⁽¹⁾ OV L 103, 1979. gada 25. aprīlis, 1. lpp..

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 14. maija Tribunale de Cagliari rīkojumu lietā Enirisorse SpA pret Sotacarbo SpA

(Lieta C-237/04)

(2004/C 201/22)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 14. maija Tribunale de Cagliari (Itālija) rīkojumu lietā Enirisorse SpA pret Sotacarbo SpA un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 7. jūnijā.

Tribunale de Cagliari lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai Likuma Nr. 240/02 33. pantā ietvertais noteikums ir valsts atbalsts, kas sniegts Sotacarbo SpA un kas nav savienojams ar EKL 87. pantu, un vai tas turklāt ir nelikumīgs atbalsts, jo par to netika paziņots saskaņā ar EKL 88.panta 3. punktu?
- 2) Vai augstāk minētais noteikums ir pretrunā ar EKL 43., 44., 48., 49. un turpmākajiem pantiem, kuri attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību?

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 14. jūnijā

(Lieta C-250/04)

(2004/C 201/23)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 14. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Georgios Zavvos un Michael Shotter no tās Juridiskā dienesta.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/19/EK⁽¹⁾ par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 7. lpp.) vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par pieņemtajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi ar šo direktīvu uzliktos pienākumus.

- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.